

เจ้าด่างหมาดี

บุญจิต แก้วกระจ่าง : **เรื่อง**

ประสิทธิ์ อึ้ง : **ภาพ**

เจ้าต่างหมาดี
แสนรู้หนักหนา
ใครเห็นเป็นต้อง
เจ้าของรักใคร่

มันมีห้าขา
มันเป็นหมาไทย
ยืนจ้องชอบใจ
เลี้ยงไว้อย่างดี

เจ้าของทำไร่
ใครมามันเท่า
พอตอนใกล้เที่ยง
นำอาหารดี

มันไปอยู่เฝ้า
กระเช้าทันที
รีบเลี้ยงเร็วรี
ไปให้เจ้าของ

วันหนึ่งเจ้าต่าง
พาเจ้าของมา
เที่ยวหาเครื่องยา
จะขายดังปอง

นำทางเข้าป่า
ไปตามห้วยหนอง
ได้มาก่ายกอง
มีเงินทองใช้

เสร็จสรรพกลับบ้าน ไม่นานรอช้า
พอพ้นชายป่า ผาตกใจ
เห็นยักษ์ตาโต โอ้โฮตัวใหญ่
เขี้ยวโง้งกระไร ยืนใจไม่ดี

ยักษ์ถลึงตา อ้าปากแลบลิ้น
ด้วยหวังจะกิน คงสิ้นคราวนี้
เห็นที่ต้องตาย วอดวายชีวิ
ทำอะไรดี จึงจะหนีพ้น

คิดหนีแต่สาย
 ยักษ์คว้างดังหมับ
 จับเจ้าของหมา
 เจ้าต่างเลือกสน

ยักษ์ร้ายไขว่คว้า
 เจ้าต่างวิ่งหนี
 ยักษ์หาไม่เห็น
 เลยเลิกสนใจ

ยักษ์ร้ายก็จับ
 จับเอาตัวคน
 หมดทำดินรน
 หลบหนีว่องไว

จับหมาทันที
 หลบเข้าพุ่มไม้
 ต่างแผ่นหนีไกล
 กลับไปทันที

พอยักษ์เดินห่าง
ระวังตัวไว้
เป็นห่วงเจ้านาย
ตามติดทันที

เจ้าต่างตามไป
แฝงกายเต็มที
เป็นตายร้ายดี
ไม่มีทอดทิ้ง

ยักษ์เอามาซัง
มันจะต้มยำ
ตับโตไส้พุง
อ้ายยักษ์ผีสิง

อยู่ยังในถ้ำ
แล้วใส่น้ำขิง
ปรุงลาบดีจริง
หัวเราะชอบใจ

เจ้าต่างแอบดู
คิดหากลวง
พอเห็นยักษ์หลับ
แก้มัดเร็วไว

รีบย่องออกมา
หลบลิ้นพิษ
เหนียวอ่อนหมดแรง
ล้มตัวหลับไป

หดหู่ใจห้วง
ลักเจ้านายไป
ขยับเข้าใกล้
คลายหลุดทันที

พานายตื้นตัน
มุงหน้าเร็วรี
ฟ้าแจ้งพอดี
อยู่ที่ชายป่า

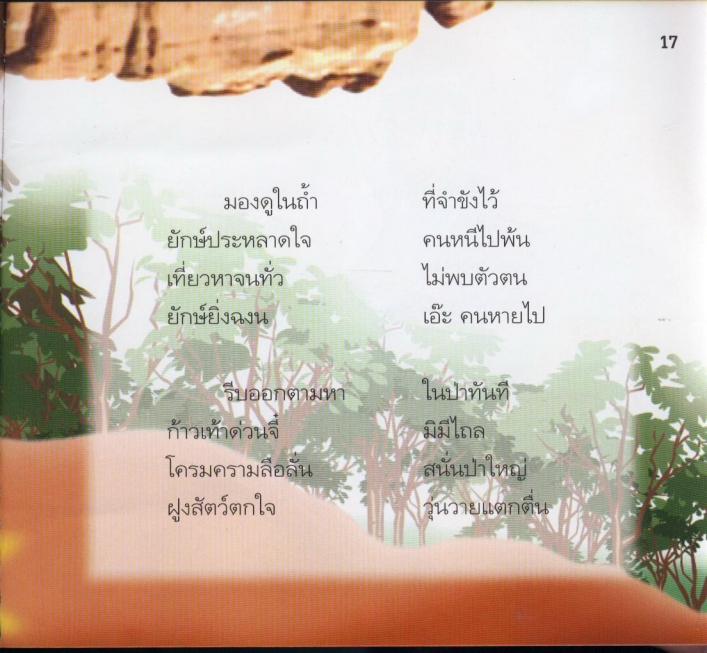
กล่าวถึงยักษ์
ครวญเพลงเบาเบา
ยักษ์สายตะโพก
ด้วยหวังไว้ว่า

ตื่นมาตอนเช้า
ตื่นเร็วทำท่า
โยกไปย้ายมา
จะได้กินคน

มองดูในถ้ำ
ยักษ์ประหลาดใจ
เที่ยวหาจนทั่ว
ยักษ์ยิ่งงง

รีบออกตามหา
ก้าวเท้าด่วนจี๋
โครมครามลือลั่น
ฝูงสัตว์ตกใจ

ที่จำขังไว้
คนหนีไปพ้น
ไม่พบตัวตน
เอ๊ะ คนหายไป

ในป่าทันที
มีมิไกล
สนั่นป่าใหญ่
วุ่นวายแตกตื่น

เจ้าต่างกับคน
สะดุ้งตกใจ
ทั้งคนและหมา
ความกลัวสุดฝัน

โอ้ เทวดา
ขอให้ลูกนี้
พอพูดขาดคำ
ผ่าเบรียงสามหน

นอนโคนต้นไม้
ต้นไม้ล้มครืน
ผวาลุกยืน
กล้ากลืนอดทน

ช่วยข้าสักที
หนียักษ์ให้พ้น
เสียงฟ้าคำรน
โดนยักษ์ดักขัย

ต่างและเจ้าของ
 สุดแสนตื่นตัน
 บุญคุณเทวา
 ช่วยให้ปลอดภัย

ประคองกอดกัน
 ใจสิ้นหวั่นไหว
 ข้าหาลืมไม่
 ไม่วายชีวา

เจ้าของฟุ่มเฟือก
 ไม่เคยทิ้งขว้าง
 ไปไหนไปด้วย
 รักนายนักหนา

รักใคร่เจ้าต่าง
 ให้ห่างกายา
 ต่างช่วยนำพา
 ชีวายอมพลี

เจ้าต่างหมาดี

รู้สารพัด

มีกตัญญู

สมควรเป็นที่

มีความซื่อสัตย์

ฉลาดแสนดี

รู้จักเวที

ยกย่องกันเอย

เจ้าต่างหมาดี มีความซื่อสัตย์
รู้สารพัด ฉลาดแสนดี
มีกตัญญู รู้กตเวที
สมควรเป็นที่ ยกย่องกันเออย

บุญเจ็ด แก้วกระจ่าง

ISBN 974-221-665-7

เจ้าต่างหมาดี